

РЕШЕНИЕ

№ 1397

гр. София, 04.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 08.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **11655** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на [фирма] срещу отказ на [фирма] за предоставяне на обществена информация по, постановен с писмо изх. № 24-00-1895(4) от 26.10.2021 г. В жалбата се развиват доводи, че поисканата информация е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, а ответната страна е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗДОИ. Твърди се, че ответната страна разполага с исканата информация и е длъжна да я съхранява. Счита, че ако за предоставянето на информацията са необходими допълнителни усилия за обобщаване и систематизиране, то това не основание за отказ за предоставяне на информация. Излагат се доводи, че е информацията се отнася до трети лица, но същата не разкрива търговски взаимоотношения и не е поискано тяхното съгласие. В заключение се посочва за нарушение на формата на оспорения акт.

Подадени са писмени бележки, с които се повтарят оплакванията в жалбата.

Ответната страна изразява становище за неоснователност на жалбата. Пояснява се, че информацията не е налична в искания вид, а следва да бъде предмет на допълнително издирване, систематизиране и обобщаване, за да се удовлетвори искането. Счита, че информацията е относима към трети лица, с които ответната страна има търговски взаимоотношения, за което е необходимо тяхното съгласие. Поддържа за липсата на възможност за предоставяне на информацията, без да се разкрие отнасящата се такава

до третите лица. В заключение излага, че информацията не е обществена, доколкото не е свързана с обществения живот на страната, която да дава възможност на гражданите да си съставят мнение относно дейността на ответното дружество.

Ответната страна се е възползвала от правото да подаде писмени бележки, в които допълнително се развиват доводи, че ответната страна не е сред лицата, които са задължени да предоставят съответната информация. Доводите в останалата част се покриват с доводите, изложени в съдебно заседание.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производство е започнало по инициатива на [фирма], за което е подадено пред [фирма] заявление за достъп до информация с рег. № ОИ-ИД-1417 от 03.07.2021 г. (вх. № 24-00-1895/02.08.2021 г. по описа на ответника).

В заявлението се иска предоставяне на следната информация: 1. Всички газопроводи на небитови клиенти (присъединени към газопреносната мрежа съгласно правилата за присъединяване по наредбите по чл. 196 ЗЕ и предхождащите ги нормативни актове, касаещи присъединяването към газопреносната мрежа), намираща се на лицензионните територии на [фирма], съгласно приложеното изброяване, които са присъединени към газопреносната мрежа, собственост на представляваното от вас дружество; 2. Всички газопроводи на небитови клиенти на лицензионните територии, съгласно приложеното изброяване, за които процедурата по присъединяване към газопреносната (по смисъла на Наредба № 4 от 05.11.2013 г. за присъединяване към газопреносните и газоразпределителните мрежи) е започната преди 09.08.2019 г. Към заявлението е представено приложение, съдържащо информация за лицензионните територии на дружеството – заявител.

С писмо изх. № 24-00-1895 (1) от 10.08.2021 г. на изпълнителния директор на [фирма] са дадени указания за уточняване предмета на исканата информация.

С писмо рег. № ОИ-ИД-1575 от 02.09.2021 г. на [фирма] се посочва, че се иска информация за присъединените обекти на небитови клиенти към газопреносната мрежа в посочените в приложен списък изходни точки (46 броя). Поискано е информацията да включва най – малко наименование на обекта/клиента/присъединилите се лица на съответната изходна точка, както и диаметър и работно налягане на присъединените съоръжения в съответната точка на присъединяване. Пояснява се още, че с т. 2 от заявлението се иска информация за всички започнати, но неприключили процедури по присъединяване на обекти на небитови клиенти в изброените изходни точки преди 09.08.2019 г. Към уточнителното писмо е приложен списък на 46 броя изходни точки към газопреносната мрежа.

Във връзка с подаденото заявление е издаден отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, който е обективиран в писмо изх. № 24-00-1895(4) от 26.10.2021г. на изпълнителния директор на [фирма].

В мотивите на отказа е посочено, че информацията не е налична в искания вид, а следва да бъде предмет на допълнително издирване, систематизиране и обобщаване, за да се удовлетвори искането, което е извън целта на закона. Посочва се още, че информацията е относима към трети лица, с които [фирма] е в договорни отношения, за което е необходимо тяхното съгласие. Приема се, че няма възможност информацията да се предостави в искания обем и начин, без да се разкрие отнасящата се такава до третите лица. Изложени са мотиви, че информацията не е обществена,

тъй като не е свързана с обществения живот на страната, която да дава възможност на гражданите да си съставят мнение относно дейността на [фирма].

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, за която постановеният отказ е неблагоприятен, тъй като не се уважава заявлението за предоставяне на достъп до исканата информация.

След служебна проверка законосъобразността на оспорения административен акт на основанията по чл. 146 АПК, вр. чл. 168 АПК, съдът намира жалбата за основателна по следните съображения:

Задължените да предоставят информация по закона субекти са изброени в чл. 3, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ, като в т. 1 на ал. 2 са посочени публичноправни субекти, различни от тези по ал. 1, включително публичноправните организации.

Съгласно § 1, т. 4 от ДР на ЗДОИ „Публичноправна организация“ е юридическо лице, за което е изпълнено някое от следните условия: а) повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14 от Закона за обществените поръчки; б) повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14 от Закона за обществените поръчки; в) обект е на управленски контрол от страна на възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14 от Закона за обществените поръчки; управленски контрол е налице, когато едно лице може по какъвто и да е начин да упражнява доминиращо влияние върху дейността на друго лице. Посочените условия са дадени алтернативно, а не кумулативно, доколкото е употребено „някое от следните условия“.

Едноличен собственик на капитала на [фирма] е [фирма], на което собственик на капитала е държавата, чрез министъра на енергетиката. Това дава основание, че ответната страна е публичноправна организация и сред задължените субекти да предоставят информация по ЗДОИ. Тъй като изпълнителният директор представлява дружеството, то неговите изявления обвързват дружеството, което е субект по чл. 3, ал. ал. 2, т. 1 ЗДОИ, т. е. страна по настоящото дело е дружеството, а не представителният орган на дружеството.

По дефиницията на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ „обществена информация“ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Не се спори, че [фирма] е собственик и оператор на развита газопреносна система, поради което е отговорен за преноса и съхранението на природен газ. Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗЕ операторите на газопреносни и операторите на газоразпределителни мрежи са длъжни да предоставят достъп при условията на равнопоставеност до газопреносните си и/или газоразпределителните си мрежи на лицата, отговарящи на условията, определени с правила, приети от комисията, и да предоставят на ползвателите на мрежата информацията, която им е необходима за ефикасен достъп

до мрежата. Безспорно търсената информация има характер на обществена информация, тъй като касае развитието и управлението на газопреносните и газоразпределителните мрежи, а това е свързано с обществения живот и по – конкретно с дейността като съвкупност по доставянето на природен газ. С предоставянето на информацията се цели съответното дружество – заявител да се запознае с дейността на [фирма]. В тази връзка са неоснователни възраженията, че исканата информация не е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ.

В разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1-3 ЗДОИ са изброени хипотезите, обуславящи основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, а именно: исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2; достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Неоснователен е отказът за достъп до обществена информация, основан на разбирането, че исканата информация е предмет на допълнително издирване, систематизиране и обобщаване, което е необходимо за удовлетворяване на искането. В закона липсва подобно основание за отказ. В случая не се оспорва наличието на такава информация при ответната страна и не се твърди обективна невъзможност за нейното предоставяне, а се изтъкват доводи във връзка с обобщаването ѝ. Начинът на съхранение на информация, систематизация или други подобни имат вътрешноорганизационен характер за задължения субект по чл. 3 ЗДОИ, поради което подобни обстоятелства не могат да се поставят пред правото да се търси достъп до обществено значима информация, което е конкретна проява на право на личността и на обществото да бъдат информирани – основание в чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Съгласно чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Тази норма изисква следните три кумулативни предпоставки: 1. наличие на засягане интересите на трето лице; 2. Изричен отказ на третото лице за предоставяне на исканата информация, което предполага неговото уведомяване от задължения субект по чл. 3 ЗДОИ и 3. Липса на надделяващ обществен интерес. При липсата на първата предпоставка, другите са безпредметни, защото съгласие на трето лице се изисква само при засягане на интереси, което пък изключва възможността за сравняване на интереси, за да се прецени дали е налице надделяващ обществен интерес.

Не се засягат интереси на трети лица при предоставянето на информация за обекта/клиента/присъединилите се лица на съответната изходна точка, диаметър и работно налягане на присъединените съоръжения в съответната точка на присъединяване и иска информация за всички започнати, но неприключили процедури по присъединяване на обекти на небитови клиенти в изброените изходни точки преди 09.08.2019 г. Посочената информация е твърде обща, за да даде някаква конкретика в търговските отношения между ответника и третите лица. Следва да се отбележи, че информацията не представлява търговска тайна, а разкриването ѝ няма да доведе до нелоялна конкуренция между търговци, доколкото не са изложени такива

твърдения от ответника. В тази връзка исканата информация не засяга интереси на трети лица, което прави безпредметно искането за даване на съгласие (изпраща се искане за съгласие за предоставяне на информация само в случаите на засягане на чужди интереси, а такова засягане липсва).

Единствено като допълнение, ако хипотетично се приеме необходимостта за съгласието на трети лица, то това не е поискано от задължения субект, тъй като липсват доказателства за това. Нормите на чл. 31, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ налагат да се изиска писмено съгласие на засегнатото трето лице, защото не възможен отказ на това трето лице, без същото да е уведомено.

Горното води до извод за незаконосъобразност на постановения отказ за достъп до обществена информация. Преписката следва да се върне на задължения субект, който следва да предостави исканата информация. Срокът за нейното предоставяне следва да се удължи с 10 дни по реда на чл. 30, ал. 1 ЗДОИ, т. е. от 14 дни на 24 дни, доколкото са изложени твърдения от ответника, че исканата информация е предмет на допълнително издирване, систематизиране и обобщаване.

В съответствие с нормата на чл. 143, ал. 1 АПК, когато съдът отмени обжалвания акт, направените от оспорващия разноски по делото, следва да се възстановят от ответната страна. В случая оспорващата е направил разноски по делото в размер на 50 лева за внесена държавна такса и 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК, Административен съд София – град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по подадено заявление с рег. № ОИ-ИД-1417 от 03.07.2021 г. на дружеството - жалбоподателя, който отказ е обективиран в писмо изх. № 24-00-1895(4) от 26.10.2021 г. на изпълнителния директор на [фирма].

ВРЪЩА преписка на изпълнителния директор на [фирма] за произнасяне по заявлението за достъп до обществена информация рег. № ОИ-ИД-1417 от 03.07.2021 г., съобразно мотивите на настоящото решение, в 24-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на [фирма] сумата в размер на 150 лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението е окончателно.

Съдия: